

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΤΑΜΑΣΟΥ ΚΑΙ ΟΡΕΙΝΗΣ
ΤΜΗΜΑ ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΤΥΦΛΟΥ
5 Ιουνίου 2016 (Ιω. κ' 19-23)

Περπατώντας ο Ιησούς στην Ιερουσαλήμ, ένα Σάββατο, συνάντησε κάποιον άνθρωπο εκ γενετής τυφλό. Τότε, οι μαθητές ρώτησαν τον Κύριο, αν η τύφλωση του οφείλεται στις αμαρτίες των γονέων του ή του ιδίου. Ο Κύριος, όμως, απέρριψε και τις δύο περιπτώσεις. Γεννήθηκε τυφλός, για να φανερωθεί σ' αυτόν **η δύναμη του Θεού**. Ο τυφλός δεν θεραπεύτηκε αμέσως, αλλά αφού ο Κύριος του άλειψε τα μάτια με πηλό, δοκιμάζοντας την πίστη του, του έδωσε την εντολή: «**ύπαγε νίψαι εις την κολυμβήθραν του Σιλωάμ**». Και τότε, επιτελείται το θαύμα!

Ο τυφλός δεν γνώριζε **ποιος του έδινε την εντολή**, ή ακόμα αν ήταν πράγματι ο θεραπευτής του. Κάποιος άλλος στη θέση του θα μπορούσε να φέρει αντίρρηση. Ο τυφλός, όμως, **υπακούει** αμέσως. Τι μας δείχνει αυτό; Κάτι που όλοι μας έχουμε ανάγκη. Στην εγωιστική και επαναστατημένη εποχή μας, ο τυφλός μας διδάσκει το μάθημα της **υπακοής**.

Γιατί ο Κύριος θεραπεύει τον τυφλό με αυτό τον τρόπο; Μπορούσε να θεραπεύσει τον τυφλό με ένα Του λόγο. Οι πατέρες της εκκλησίας λένε ότι ο Κύριος, με αυτό τον τρόπο, ήθελε να μας υπενθυμίσει ότι είμαστε από χώμα, και ότι Αυτός είναι ο δημιουργός Θεός, που έπλασε τον άνθρωπο από χώμα. Έτσι και στη σημερινή ευαγγελική περικοπή, με τον ίδιο τρόπο, αναπληρώνει ένα ελλιπές μέλος, τους οφθαλμούς του τυφλού. Είτε βασιλείς, είτε σοφοί, είτε φτωχοί, το ίδιο είμαστε όλοι, **χοϊκοί**. Η ύλη είναι το πρώτο μας στοιχείο, το πνεύμα είναι το δεύτερο και μας το έδωσε πάλι ο ίδιος Θεός.

Οι Φαρισαίοι ακούοντας για το θαύμα, κάλεσαν τον τυφλό για εξέταση. Εξετάζοντάς τον, άκουσαν την περιγραφή του θαύματος, αλλά ο εγωισμός τους δεν τους άφηνε να πιστέψουν.

Μάλιστα, μη μπορώντας να εντοπίσουν κάποιο παράπτωμα στον Κύριο, του καταλόγισαν την αμαρτία της **κατάργησης του Σαββάτου**, διότι θεράπευσε ημέρα Σάββατο. Έλεγαν, μάλιστα, ότι δεν είναι απεσταλμένος του Θεού, διότι δεν τηρεί την αργία του Σαββάτου.

Παρά την ομολογία του τυφλού, οι Φαρισαίοι επιμένουν στην άρνηση και καλούν τους γονείς του, για να διαπιστώσουν αν ήταν όντως τυφλός εκ γενετής και πώς επανήλθε το φως του. Οι γονείς του απάντησαν ότι όντως ήταν τυφλός εκ γενετής, αλλά για το πως βλέπει, αρνήθηκαν να ομολογήσουν το θαύμα. Αντιθέτως, αγνώμονες προς τον Κύριο για το θαύμα, δήλωσαν άγνοια και έριξαν την ευθύνη της απάντησης στο παιδί τους, αφήνοντάς τον να σηκώσει μόνος το βάρος των απειλών των Φαρισαίων.

Η εκκλησία έζησε πολλές φορές το φαινόμενο των απειλών και της αγνωμοσύνης προς το έργο της. Το ίδιο συμβαίνει και σήμερα, καθώς ο λόγος του Κυρίου δέχεται **μεγάλο πόλεμο**. Οι κατηγορίες, οι απειλές, δημιουργούν στους ανθρώπους κλίμα φόβου, που τους αποτρέπει να ομολογήσουν την αλήθεια για πολλά θέματα πίστεως, για να μην εκτεθούν, να μην κινδυνεύσει η σταδιοδρομία τους, για να μην χάσουν την «υπόληψή τους». Αγνώμονες προς το μόνο ευεργέτη, τον Κύριο μας, όσοι φοβόμαστε να ομολογήσουμε αυτό που πιστεύουμε, αυτό που ο ίδιος μας δίδαξε, θα μας το αρνηθεί και ο Κύριος, κατά την ημέρα της κρίσεως.

Ο τυφλός ξανακαλείται στο συμβούλιο των Φαρισαίων και εξετάζεται για δεύτερη φορά, και για ακόμη μία φορά ομολογεί το θαύμα με

περισσότερη παρηρησία. Μάλιστα, δεν διστάζει να διδάξει τους Φαρισαίους λέγοντας τους, πως γίνεται να τελείται το θαύμα, αφού ο Θεός **δεν ακούει τους αμαρτωλούς**. Αμέσως ομολόγησε την **αναμάρτητη φύση** του Χριστού.

Ο Κύριος ξανασυναντήθηκε με τον τυφλό και τον ρώτησε, αν πιστεύει στον Υιό του Θεού. Ο τυφλός αντιρώτησε τον Κύριο: «ποιος είναι ο Υιός του Θεού»; Ο Χριστός τότε του αποκάλυψε την ταυτότητά του και ο τυφλός τον προσκύνησε ως **Υιό του Θεού**, αφού πριν δεν γνώριζε τη θεότητα του Χριστού, αλλά τον ομολογούσε ως προφήτη ή απεσταλμένο του Θεού.

Ο τυφλός μας διδάσκει να ομολογούμε και εμείς το λόγο του Κυρίου, με **θάρος, με ενθουσιασμό και παρηρησία**. Ας μην είμαστε και εμείς αγνώμονες προς τον ευεργέτη Χριστό. Ο ίδιος ο Κύριος μας θυσιάστηκε στο σταυρό, για να μας λυτρώσει από τις δικές μας αμαρτίες και με την ανάσταση του κατέλυσε το κράτος του θανάτου. Είναι προτιμότερο να ομολογούμε τον ευεργέτη μας και ας είμαστε απομονωμένοι. Ο Κύριος θα ανταποδώσει την ομολογία μας και θα μας ομολογήσει ο ίδιος ως παιδιά του αγαπημένα της βασιλείας του.

Χαράλαμπος Πέτσας

